

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringen vil medføre en forenkling af fremgangsmåden ved meddelelse af bemyndigelser til det ikke juridiske personale.

Til nr. 2-4.

Det bør ikke være afgørende for fuldbyrdelsen af forlig og gældsbreve, at det i dokumenter står anført, at de kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse.

Endvidere bør adgangen til tvangsfuldbyrdelse udvides med nr. 8, 9 og 10, hvilket vil være rimeligt, da fogden i henhold til § 501 kan nægte at fremme forretningen, såfremt han finder det betænkeligt, hvorhos fogden i henhold til § 493 kan kræve sikkerhed for at fremme sagen, og endelig kan rekvisitus i henhold til § 505 få erstatning, såfremt kreditors krav viser sig ikke at bestå.

Endelig kan bemærkes, at der allerede efter de nugældende regler kan foretages arrest uden dom.

Alt i alt må det også for debitor være en fordel, at der spares omkostninger ved domserhvervelsen.

Til nr. 5.

Ændringen tilsigter en bedre systematisk opdeling af paragraffen.

Til nr. 6 og 7.

Det må være rimeligt, at fuldbyrdelsesfristen i almindelighed fastsættes til 4 dage, da denne frist også efter lovforslaget vil blive hovedreglen. Endvidere skal skyldneren tilsiges til mødet i fogedretten, hvorved der vil påløbe yderligere tid.

Til nr. 8.

Der bør gælde samme fredningsregel for en tidligere rekvirent, som ikke har opnået fuld dækning, og en »ny« kreditor.

Efter justitsministeriets opfattelse drejer det sig om at afskære udlægsforretninger, som ikke tjener noget rimeligt formål. Dette formål opfylder ændringsforslaget.

Til nr. 9.

Ændringen er i det væsentlige af sproglig karakter. Ved anvendelsen af ordene »er bekendt med« præciseres det, at der ikke ved fredningsreglens gennemførelse pålægges fogedretterne øgede administrative byrder ved oprettelse af fortegnelser over insolvente skyld-

ner. Bestemmelsen vil dog heller ikke være til hinder for oprettelse af sådanne fortegnelser, hvis det i de enkelte retskredse skønnes hensigtsmæssigt.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 11.

Til nr. 11.

En fogedforretning bør ikke afvises, selv om hverken rekvirenten eller hans advokat giver møde under forretningen, da langt de fleste forretninger kan foretages, uden at der gives møde, og da de, hvor møde er nødvendigt, kan udsættes. Når der ikke gives møde, bliver der ikke tale om mødesalær for debitor, hvilket må være en fordel for ham.

I tilfælde, hvor rekvirenten eller hans advokat ikke får meddelelse om forretningen, bør det være fordringens samlede beløb med renter og omkostninger, der er afgørende.

Til nr. 12.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor i betænkningen.

Til nr. 13.

Bestemmelsen i § 494, stk. 3, hvorefter fogedretten kan nægte at efterkomme begæring om fremstilling ved politiet, er overflødig, da »fredningsreglen« i lovforslagets § 490 yder tilstrækkelig beskyttelse.

Til nr. 14.

Ændringen tilsigter en præcisering af udtrykket »voksne personer«.

Til nr. 15.

Accepterer parterne det udlagtes vurderingssum – der må forventes at være højere end auktionsprisen – vil det være en fordel for alle parter, at ejendomsretten overgår til kreditor, idet man herved undgår omkostninger, der står i misforhold til det udlagtes værdi.

Debitors interesser er i øvrigt varøtaget derved, at han har tilbagekøbsret inden for 14 dage.

Til nr. 16.

Ændringsforslaget har til hensigt at sidestille reglerne om udlæg i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste med reglerne om udlæg i arbejdsfortjeneste, jfr. lovforslagets § 511, stk. 1.